

kræves, at Udførelsen sker fuldtud forsvarlig, og navnlig kan Byen ikke stillende finde sig i, at Entreprenøren tilsyneladende bliver begunstiget fra højere Steder, til Skade for Arbejdets Godhed, Det, at have den fornødne Kompetence, kan da ikke alene være Betryggelse nok overfor Arbejdets Ledere. Den skulde ogsaa helst kunne genpejles i godt og forsvarligt Arbejde. — Denne særlige Kompetence i Modsætning til f. Eks. hvad der kunde præsteres af den herfra bydende Gruppe Haandværkere — af den nuværende Entreprenør ved Korevejen efter Sigende haanligt betegnede »de tolv Apostle« — er det for normalt begavede Mennesker meget vanskeligt at faa Oje paa, det være sig ved Kajanlægels eller ved Korevejenes Udførelse. Det er jo kun beklageligt, at denne Kompetence endnu ikke har haft Lejlighed til at udfolde sig, da sikkert flere, ogsaa af »de Tolv« er Folk, der ønsker at følge med Tiden og faa lært det mest mulige — af dette skal man jo, som bekendt, gøre saa længe man lever.

Men Thorshavns By kan ikke forsvarer til sin Tid eventuelt at skulle tage imod et Havneanlæg, der har været Forsøgskanin for søgende Ingeniører og smarte Entreprenører. Det er galt nok med Havnemolen, men dette Arbejde er nu en Gang afleveret fra Entreprenøren, og Manglerne afhjælpes indtil videre af Staten, — endskønt den Sikring af Molehovedet, som i disse Dage foregaar, vel ikke skal hjælpe stort, men kun har en tragikomisk Virkning paa dem, der kender Havets Magt, og af et vittigt Hoved er sammenlignet med »utgjør á seioabergid«, — saa her er der ikke noget paa nuværende Tidspunkt at foretage sig. Derimod bør Opmærksomheden have henledt paa det, der er under Arbejde, og her navnlig Fundamenteringen »á sandie«. Det kan jo ikke gaa an, at hver enkelt Borger taler om og tror sig se paa, at denne ikke er forsvarlig. Er der noget om det, bør det snarest ændres, og er der ikke noget om det, bør det slaas ned en Gang for alle. Og dette faar saa være Byrådets Opgave.

En af de Tolv.

Opíð bræv til harra politimeistarinn.

Aftur nú hava tygum haft ein mann gangandi í Kvívík fyrri at avhoyra fólkio viðvíkjandi okkara handli, hví hava tygum so vorðann umsorgan fyrri okkum? hví begynna tygum ikki, sum eg segði við tygum, seinast vit hittust, frá egnum durum? tá høvdu tygum óivað skjótt funnið okkurt, sum vert er at átala.

Okkara forrætning hevur vaks- ið og veksur dag frá degið, síðani hendan golan kom í, sum rímlígt er, fólk vil ikki lata seg kúga nú á døgum.

Hvor kundi teinkja tað, at vit skuldu fáa ein so góðan agitator fyrri okkara forrætning, sum sjálvan politimeistarin.

Virðingarfylst
Chr. A. F. Hansen,
Kollafirði.

Mærkelig Historieskrivning.

I Marts—April Heftet af et norsk Tidsskrift: »Norrøna«, der udsendes af »Norrønafelaget« og redigeres af Johs. Lavik, staar følgende mærkelige historieske Bemærkning:

»I Krigstiden var Færoerne afskaarne fra Danmark og maatte sørge for sin Tilførsel paa egen Haand. De fik ordnet sig med Varer fra England eller Amerika og fik dem førte hjem med islandske Skibe. Danmark rejste Sag om dette og ønskede Færingerne straffet for Landesvig (Forræderi mod Fædrelandet). Patursson blev udvalgt som Hovedmand. Da indstævnedes den danske Justitsminister (Zahle var Justitsminister i Danmark ved den Tid. Forf.) Færingerne til København for at vidne i Sagen. De svarede alle som een, at de ikke lod sig stævne ud af Landet for at vidne i en saadan Sag.«*)

Nu ligger Tiden 1914—1919 ikke længere borte, end at Begivenhederne i dette alvorlige Tidrum let kan huskes af nulevende Personer, og Beretningerne derom kontrolleres og vurderes af Lægefolk. Man ved, at det var meget vanskeligt og til Tider aldeles umuligt at faa Varer fra England i Krigstiden, specielt Fødevarer ligeledes vil den eneste Ladning vi fik direkte fra Amerika med Skonnert »Herbert May« været frisk Erindring, baade hvad »Prisbillighed« angaar og med Hensyn til Kvaliteter, særlig den famøse »The« og den tvivlsomme Tobak »Bullhead«. At den Smule vi et Par Gange fik fra Island var uden nogen større Betydning for Landets Forsyning med Levnedsmidler, ved enhver, derimod kunde det have faaet nogen Betydning, om vi virkelig havde modtaget den Petroleum, som vi en lang Tid ejede paa Island; men den beholdt Islanderne ganske rolig selv, da de ikke i mindre Grad led af Petroleumsangel end vi. Dette maa vi heller ikke fortænke dem i, og den Petroleum var dem vel undt.

Hvilken Nation der hovedsagelig besejlede Færoerne i Krigstiden, vil formentlig være i frisk Minde, det var, foruden Færingerne selv, Danskere. De mange Marstal-Skonnerter og deres Førere er næppe glemte af alle andnu. Islandske Skibe anløb overhovedet slet ikke Færoerne i denne Tid.

Hvorfra Færoerne hovedsagelig forsynedes med Varer i Krigstiden, er ligeledes velbekendt. Det var hverken fra Amerika, Island eller England; men fra København.

Dette sørgede Ministeriet Zahle dog for, hvad man ellers kan behjælpes det, er en anden Sag.

At Historieskrivning er farvet; at den bliver præget af Historieskriverens Anskuelser og Temperament, er og bør altid være tolereret; men at selve de faktiske Begivenheder fremstilles falsklig, kan

*) I dansk Oversættelse.

Et tilfredsstillende Resultat opnaas kun paa én Maade:

Følg nøje Brugsanvisningen, som er paatrykt Persil-Pakken. Den Vaaskemetode, som der beskrives, er grundigt prøvet gennem Aartier. Følges den nøjagtig, kan De være vis paa, at De virkelig ogsaa kommer til at nyde de Fordele, som Persilvask byder: Billig, bekvem og effektiv Vask, som tillige skaaner Tejet. Det er i Deres egen Interesse udelukkende at anvende

Persil sælges i Pakker á 95 og 50 Øre, aldrig i løs Vægt

intet sandhedskærligt Menneske finde sig i.

At Nordmænd fremstiller Historien sandeles, at Færoerne svigagtigt, uretmæssigt, eller hvad de nu kalder det, blev skilte fra Norge i 1814, faar være. Det er en Sag, de maa have Lov til at forsvare; men at Bemærkninger, som den ovenfor oversatte og anførte, skal staa uimodsagte og maaske nu og senere blive antaget for paalidelige af alvorlige Nordmænd, er baade Synd og Skam.

Vi opbygger ikke noget varigt godt Forhold til vore kære Frænder mod Øst ved at være Aarsag til, at deres Blade og Tidsskrifter omgaas saa letfærdigt med historiske Kendsgerninger, som desværre af og til sker.

En norskvenlig Sjæl.

Úr Føroyum.

Thorshavn.

Fimleikaframsýning.

»Havnar Fimleikafelag« hevði aftur framsýning seinasta sunnudag. Eins og seinast var hússtúgvandi full av huglittum áskoðarum.

Føroyingar hava fyrr verið tiltíknir í fimleika, og hesar framsýningar prógva at enn eru knotur í føroyskum kongum, og hin føroyska kvinnan er vörðin so smíðlig og flm og dúnlott, sum tey fægstu høvdu vart.

Myndaframsýning.

Føroya yngstu myndakunstnara: W. Heinesen, J. C. F. Olsen úr Havn, og S. E. Joensen úr Mykinesi høvdu framsýning í vahaldshúsinum í Havn, ið byrjaði sunnudagin.

Nógv fólk viljaði framsýningina og hópur av teim góðu myndum eru keyptar. Framsýningin verður greinligari umtalað í næsta blað.

Óhapp.

Motorbóttur »Aldan« úr Havn, sum seinasta sunnudag var á vegg til Vest-

manna, er rendur móti landi á Dalsnypuni — og sokkin.

Óhappið hendi av tí, at rúðursketan slitaði, so báðir mennir, ið við vóru, einki flugu gjøri. Teir reddaðu seg í eini sekstu til Norðdals.

Fyri at styðja

»Føroya felag móti tuberklaskjúke« verður hildið »Ílsenskvøld« í sjónleikarhúsinum sunnudagin komandi. Sangur, upplestur og musikkur.

Fiskiskapur Noregs 1928. 14. Apríl vóru fingnar ca. 48,3 milliónir, og eru harav farnar í salt ca. 29,9 milliónir.

Undanfarnu ár var veidan um somu tíð:

1927	53,8 mill.	harav saltað	32,0 mill.
1926	49,6	—	32,2
1925	32,8	—	22,0
1924	32,8	—	22,8
1923	32,8	—	20,9
1922	28,9	—	17,6
1921	31,9	—	17,8
1920	29,8	—	19,8

21. Apríl vóru fingnar ca. 51,5 milliónir, og harav farnar í salt ca. 30,3 milliónir.

Um somu tíð undanfarnu ár var veidan:

1927	55,6 mill.	harav saltað	32,3 mill.
1926	55,7	—	33,4
1925	35,7	—	22,8
1924	36,7	—	21,6
1923	34,6	—	20,9
1922	30,9	—	17,8
1921	33,0	—	17,8
1920	31,8	—	20,2

Fiskimannafelagið er sum vanligt tilreiðar at skipa fyrri fiskasølu hjá fiskimonnum ið býta frá, so at teir eru vissir í peninginum.

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.

Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

Opíð bræv til Keyppmannsforeiningina.

Hvat er grundin fyri, at tit beita politioð eftir mær? er tað tað, at eg havi, sum fútin framheldur, selt ólógliga? ella er tað tað, at eg selji vørurnar ov biligar?

Tað, at eg havi selt ólógliga, kann tað væl ikki vera, tí nettup høvuðsmenninir í keyppmannsforeiningini pranga vørurnar út um bygdarnar til privat fólk, reiðarar og aðrar stórkeyppmenn senda vørur runt við egnum og óðrum forum, nógvir reiðarar líkafram tvinga fólkio at keypa frá sær. Sum eitt lítið dømi vil eg nevna ein mann, sum í stutta tíð hevur selt bert gjøgnum ein agent, til privatfólk, fyrri o. u. kr. 60,000,00, tað er Z. Heinesen í Havn.

Heldur man tað vera tað, at tit halda okkum selja ov biligt, men tað leggi eg einki í, eg ræðist hvørki keyppmannsforeiningina ella politioð, sum tit beita eftir mær, vit ætla okkum við sama lag at selja vørurnar til so lágan pris, sum møguligt, og vóni eg, at fólk hereftir enn betur vil finna til okkara, vit keypa eisini við sama lag allar føroyskar vørur til høgsta pris (eisini fisk).

Vita tit einki annað at taka tykkum fyrri, uttan at beita politioð eftir starvsbróðrum tykkara, hví beita tit tað tá ikki eftir tjóvm og svikarum, teir tróta tíverri ikki.

Við hávirðing
Chr. A. F. Hansen,
Kollafirði.

Lýsingar

S/S „Tjaldur“.

Opmærksomheden henledes paa at Ordret til „Tjaldur“ 18. Maj maa sendes med „Dr. Aleksandrine“ forstkommende Fredag.

SKIPAFELAGID FØROYAR.

Ved Klaksvig nye Sygehus bliver Ledsig: Sygeplejerske, Sygeplejessistent, Økonoma.

Ansøgning til Sygehusets Bestyrelse.

M/S. „Tróndur“.

Sælletre anlobes fremtidig Tirsdag, Torsdag og Lørdag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning og Margarinfabrik.

Frelsens Hær.

Farvelmøde for Løjtnant Larsen, Kaptein Sofussen og Ensejn Aggerholm, Torsdag d. 10. Maj Kl. 8 præcis.

Byraadskontoret.

Det bekendtgøres herved, at Byraadskontoret fra den 1. Maj d. A. kun vil være aabent for Ekspedition Hverdag fra Kl. 12 Middag til 2 Eftm., og desuden Lørdage fra Kl. 5 til 7 Eftm.

Thorshavns Byraad, den 26. April 1928.

Hvalastingarhýran 1928

er fyrri skiparar 300 kr. um mánaðin, fyrri stýrimenn 225 kr. um mánaðin, umframt somu partar av veiddum hvali, sum givnr vóru í 1926.

Føroya- skipara og navigatorfelag.